

DIREKTIVA VIJEĆA 94/33/EZ

od 22. lipnja 1994.

o zaštiti mladih ljudi na radu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 118a,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije¹,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskoga i socijalnoga odbora²,

djelujući u skladu s postupkom na koji se odnosi članak 189c Ugovora³,

budući da članak 118a Ugovora propisuje da Vijeće direktivama donese minimalne zahtjeve za poticanje poboljšanja, osobito u radnom okolišu, u pogledu zdravlja i sigurnosti radnika;

budući da, temeljem tog članka, te direktive moraju izbjeći nametanje upravnih, financijskih i pravnih ograničenja na način koji bi priječio osnivanje i razvoj malih i srednjih poduzeća;

budući da točke 20. i 22. Povelje Zajednice o osnovnim socijalnim pravima radnika, koju je donijelo Europsko vijeće u Strasbourgu 9. prosinca 1989. navode da:

"20. Ne dovodeći u pitanje pravila koja mogu biti povoljnija za mlade ljude, posebice ona koja osiguravaju njihovu pripremu za rad kroz strukovnu izobrazbu, i koja su predmet odstupanja ograničenih na neke lakše poslove, najniža dob za zapošljavanje ne smije biti niža od najniže dobi predviđene za završetak obveznog školovanja, a u svakom slučaju ne smije biti niža od 15 godina;

22. Moraju se poduzeti odgovarajuće mjere kojima će se prilagoditi radni propisi koji se primjenjuju na mlade radnike, tako da se udovolji njihovim specifičnim potrebama u pogledu razvoja, strukovne izobrazbe i pristupa zapošljavanju.

Trajanje rada se mora posebno ograničiti - bez mogućnosti da se to ograničenje prekorači prekovremenim radom - i noćni rad zabraniti za radnike koji su mlađi od osamnaest godina, osim u slučaju posebnih poslova koji su previđeni nacionalnim zakonodavstvom ili propisima.";

¹ SL br. C 84, 4. travnja 1992., str. 7.

² SL br. C 313, 30. studenog 1992., str. 70.

³ Mišljenje Europskoga parlamenta od 17. prosinca 1992. (SL br. C 21, 25. siječnja 1993., str. 167.). Zajedničko stajalište Vijeća od 23. studenog 1993. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Europskoga parlamenta od 9. ožujka 1994. (SL br. C 91, 28. ožujka 1994., str. 89.).

budući da se trebaju uzeti u obzir načela Međunarodne organizacije rada o zaštiti mladih ljudi na radu, uključujući ona koje se odnose na najnižu dob za pristup zapošljavanju ili radu;

budući da je, u toj Rezoluciji o dječjem radu¹, Europski parlament sažeo različite aspekte rada mladih ljudi i naglasio njegove učinke na njihovo zdravlje, sigurnost i fizički i intelektualni razvoj, i ukazao na potrebu za donošenjem Direktive koja će uskladiti nacionalno zakonodavstvo na tom području;

budući da članak 15. Direktive Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu² propisuje da osobito osjetljive rizične skupine moraju biti zaštićene od opasnosti koje posebno utječu na njih;

budući da se djeca i mladež moraju smatrati specifičnim rizičnim skupinama, i da se moraju poduzeti mjere u vezi s njihovom sigurnosti i zdravljem;

budući da ranjivost djece zahtijeva od država članica da zabrane njihovo zapošljavanje i osiguraju da najniža dob za rad ili zapošljavanje nije niža od najniže dobi kad je u skladu s nacionalnim pravom predviđen završetak obveznog školovanja ili u svakom slučaju nije niža od 15 godina; budući da se odstupanja od zabrane dječjeg rada mogu priznati samo u posebnim slučajevima pod uvjetima određenima u ovoj Direktivi; budući da takva odstupanja nipošto ne smiju štetiti redovitom pohađanju škole ili sprečavati djecu u stjecanju svih koristi od njihovog obrazovanja;

budući da, s obzirom na prirodu prijelaza iz djetinjstva u život odraslih, rad mladeži treba strogo regulirati i zaštititi;

budući da svaki poslodavac treba jamčiti mladim ljudima radne uvjete primjerene njihovoj dobi;

budući da poslodavci trebaju provoditi mjere potrebne da se zaštiti sigurnost i zdravlje mladih ljudi na temelju procjene opasnosti za mlade, koje su povezane s njihovim radom;

budući da države članice trebaju zaštititi mlade ljude od svih specifičnih rizika koji proizlaze iz njihovog nedostatka iskustva, nepostojanja svijesti o postojećim ili potencijalnim rizicima, ili iz njihove nezrelosti;

budući da države članice stoga trebaju zabraniti zapošljavanje mladih na radu koji navodi ova Direktiva;

budući da bi donošenje specifičnih minimalnih zahtjeva u pogledu organizacije radnog vremena moglo poboljšati radne uvjete za mlade;

budući da najdulje radno vrijeme za mlade treba strogo ograničiti i noćni rad mladih zabraniti, s iznimkom nekih poslova predviđenih u nacionalnom zakonodavstvu ili propisima;

budući da države članice trebaju poduzeti odgovarajuće mjere kojima osiguravaju da radno vrijeme mladih koji dobivaju školsko obrazovanje ne šteti njihovoj sposobnosti da steknu koristi od tog obrazovanja;

¹ SL br. C 190, 20. srpnja 1987., str. 44.

² SL br. L 183, 29. lipnja 1989., str. 1.

budući da vrijeme koje se koristi za izobrazbu mladih osoba koje rade po programu koji kombinira teoretsku i praktičnu izobrazbu i rad ili radnu praksu u poduzeću treba računati kao radno vrijeme;

budući da mladima treba osigurati minimalni dnevni, tjedni i godišnji odmor i odgovarajuće stanke, kako bi se osigurala njihova sigurnost i zdravlje;

budući da, s obzirom na tjedni odmor, treba primjereno voditi računa o raznolikosti kulturnih, etničkih, vjerskih i drugih čimbenika koji prevladavaju u državama članicama; budući da, posebice, svaka država članica sama konačno odlučuje treba li nedjelja biti uključena u tjedni odmor, i ako da u kojoj mjeri;

budući da odgovarajuće radno iskustvo može doprinijeti cilju pripreme mladih ljudi za radni i društveni život odraslih, pod uvjetom da je osigurano da se izbjegne bilo kakva šteta za njihovu sigurnost, zdravlje i razvoj;

budući da, iako bi se odstupanja od zabrana i ograničenja koja nameće ova Direktiva mogla činiti prijeko potrebnima za određene aktivnosti i posebne situacije, njihova primjena ne smije utjecati na temeljna načela ustanovljenog sustava zaštite;

budući da ova Direktiva predstavlja konkretan korak prema razvoju socijalne dimenzije unutarnjeg tržišta;

budući da primjena sustava zaštite u praksi koji predviđa ova Direktiva, od država članica zahtijeva da provedu sustav učinkovitih i razmjernih mjera;

budući da provedba nekih odredbi ove Direktive predstavlja osobite probleme za jednu državu članicu s obzirom na njen sustav zaštite mladih ljudi na radu; budući da toj državi članici treba stoga dopustiti da se suzdrži od provedbe odgovarajućih odredbi za prikladno razdoblje,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

DIO I

Članak 1.

Svrha

1. Države članice donose potrebne mjere kojima zabranjuju dječji rad.

Države članice, pod uvjetima predviđenima u ovoj Direktivi, osiguravaju da najniža dob za rad ili zapošljavanje nije niža od najniže dobi predviđene za završetak obveznog redovitog školovanja koju određuje nacionalno pravo ili u svakom slučaju nije niža od 15 godina.

2. Države članice osiguravaju da je rad mladeži strogo reguliran i zaštićen u skladu s uvjetima koje predviđa ova Direktiva.

3. Države članice općenito osiguravaju da poslodavci mladim ljudima jamče radne uvjete koji su primjereni njihovoj dobi.

Države članice osiguravaju da su mladi ljudi zaštićeni od gospodarskog iskorištavanja i od svakog rada koji bi mogao štetiti njihovoj sigurnosti, zdravlju ili fizičkom, mentalnom, moralnom ili socijalnom razvoju ili ugroziti njihovo obrazovanje.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Direktiva primjenjuje se na sve osobe mlađe od 18 godina koje imaju ugovor o radu ili radni odnos koji određuje zakon na snazi u državi članici i/ili uređuje zakon na snazi u državi članici.

2. Države članice mogu, s ograničenjima i pod uvjetima koje odrede zakonodavnom ili regulatornom odredbom, donijeti zakonodavnu ili regulatornu odredbu, na temelju koje se ova Direktiva ne primjenjuje na povremeni rad ili kratkotrajni rad koji uključuje:

(a) kućanski rad u privatnom kućanstvu, ili

(b) rad koji se ne smatra štetnim, škodljivim ili opasnim za mlade ljude u okviru obiteljskog poduzeća.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

(a) "mlada osoba" znači svaka osoba mlađa od 18 godina na koju se odnosi članak 2., stavak 1.;

(b) "dijete" znači svaka mlada osoba mlađa od 15 godina ili koja je još uvijek na obveznom redovitom školovanju u skladu s nacionalnim pravom;

(c) "mladež" znači sve mlade osobe u dobi od najmanje 15 godina, ali najviše 18 godina, koje više nisu na obveznom redovitom školovanju u skladu s nacionalnim pravom;

(d) "lakši poslovi" znači svaki rad koji zbog svojstvene prirode zadataka koje uključuje i posebnih uvjeta pod kojima se izvodi:

(i) neće štetiti sigurnosti, zdravlju ili razvoju djece, i

(ii) nije takav da šteti njihovom pohađanju škole, njihovom sudjelovanju u programima profesionalnog savjetovanja ili izobrazbe koje je odobrilo nadležno tijelo ili njihovoj sposobnosti da steknu korist od pouke koje su dobili;

(e) "radno vrijeme" znači svako razdoblje tijekom kojeg je mlada osoba na poslu, na raspolaganju poslodavcu i izvršava svoje aktivnosti ili dužnosti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i/ili praksom;

(f) "odmor" znači svako razdoblje koje nije radno vrijeme.

Članak 4.

Zabrana dječjeg rada

1. Države članice donose potrebne mjere kojima zabranjuju dječji rad.
2. Uzimajući u obzir ciljeve navedene u članku 1., države članice mogu donijeti zakonodavne ili regulatorne odredbe na temelju kojih zabrana dječjeg rada ne vrijedi za:
 - (a) djecu koja se bave aktivnostima iz članka 5.
 - (b) djecu u dobi od najmanje 14 godina koja rade u okviru kombiniranog programa rada i izobrazbe ili u okviru programa radne prakse u poduzeću, pod uvjetom da se takav rad obavlja u skladu s uvjetima koje odredi nadležno tijelo;
 - (c) djecu u dobi od najmanje 14 godina koja obavljaju lakše poslove koje ne obuhvaća članak 5.; lakše poslove koje ne obuhvaća članak 5. mogu, međutim obavljati djeca u dobi od 13 godina ograničen broj sati tjedno u slučaju kategorija rada koje određuje nacionalno zakonodavstvo.
3. Države članice koje koriste mišljenje iz stavka 2., točke (c), na temelju odredbi ove Direktive određuju radne uvjete koji se odnose na takve lakše poslove.

Članak 5.

Kulturne ili slične aktivnosti

1. Zapošljavanje djece za potrebe izvođenja kulturnih, umjetničkih, sportskih ili oglašivačkih aktivnosti mora u svakom pojedinom slučaju prethodno odobriti nadležno tijelo.
2. Države članice zakonodavnom ili regulatornom odredbom određuju radne uvjete za djecu u slučajevima iz stavka 1. i pojedini postupka prethodnog odobrenja, pod uvjetom da aktivnosti:
 - (i) neće štetiti sigurnosti, zdravlju ili razvoju djece, i
 - (ii) nisu takve da štete njihovom pohađanju škole, njihovom sudjelovanju u programima profesionalnog savjetovanja ili izobrazbe koje je odobrilo nadležno tijelo ili njihovoj sposobnosti da steknu korist od pouke koju su dobili.
3. Iznimno od postupaka predviđenih u stavku 1., u slučaju djece u dobi od najmanje 13 godina, države članice mogu, zakonodavnom ili regulatornom odredbom, u skladu s uvjetima koje će odrediti, odobriti zapošljavanje djece u svrhu izvođenja kulturnih, umjetničkih, sportskih ili oglašivačkih aktivnosti.
4. Države članice koje imaju poseban sustav odobrenja za manekenske agencije s obzirom na aktivnosti djece mogu zadržati taj sustav.

Članak 6.

Opće obveze poslodavaca

1. Ne dovodeći u pitanje članak 4., stavak 1., poslodavac donosi potrebne mjere kojima štiti sigurnost i zdravlje mladih ljudi, uzimajući posebno u obzir specifične rizike iz članka 7., stavka 1.
2. Poslodavac provodi mjere iz stavka 1. na temelju procjene opasnosti za mlade ljude u vezi s njihovim radom.

Procjena se mora napraviti prije nego mladi ljudi počnu s radom i u slučaju svake veće promjene u radnim uvjetima, pri čemu treba posebno obratiti pažnju na sljedeće točke:

- (a) oprema i raspored radnog mjesta i radnog prostora;
- (b) priroda, stupanj i trajanje izlaganja fizikalnim, biološkim i kemijskim agensima;
- (c) oblik, opseg i uporaba radne opreme, posebno agensa, strojeva, aparata i naprava, i načina na koji se njima rukuje;
- (d) organiziranje radnih postupaka i operacija te način na koji se oni kombiniraju (organizacija rada);
- (e) razina izobrazbe i pouke koje dobivaju mladi ljudi.

Ako ta procjena pokaže, da postoji rizik za sigurnost, fizičko ili mentalno zdravlje ili razvoj mladih ljudi, treba osigurati odgovarajuću besplatnu procjenu i nadzor njihovog zdravlja u redovitim razmacima, ne dovodeći u pitanje Direktivu 89/391/EEZ.

Besplatna procjena i nadzor zdravlja može biti dio nacionalnog sustava zdravstva.

3. Poslodavac obavještava mlade ljude o mogućim rizicima i o svim mjerama koje su donesene u vezi s njihovom sigurnosti i zdravljem.

Nadalje, poslodavac obavještava zakonske zastupnike djece o mogućim rizicima i o svim mjerama koje su donesene u vezi sa sigurnosti i zdravljem djece.

4. Poslodavac uključuje zaštitne i preventivne službe iz članka 7. Direktive 89/391/EEZ u planiranje, provedbu i nadzor uvjeta sigurnosti i zdravlja koji se odnose na mlade ljude.

Članak 7.

Ranjivost mladih ljudi - Zabrana rada

1. Države članice osiguravaju da su mladi ljudi zaštićeni od svih specifičnih rizika za njihovu sigurnost, zdravlje i razvoj koji su posljedica njihovog nedostatka iskustva, nepostojanja svijesti o postojećim ili potencijalnim rizicima ili činjenice da mladi ljudi još nisu potpuno sazreli.
2. Ne dovodeći u pitanje članak 4., stavak 1., države članice s tim ciljem zabranjuju zapošljavanje mladih ljudi na:

- (a) poslovima koji su objektivno iznad njihovih fizičkih ili psiholoških sposobnosti;
- (b) poslovima koji uključuju štetno izlaganje agensima koji su otrovni, kancerogeni, izazivaju nasljedna genetska oštećenja ili štete plodu, ili na bilo koji drugi način kronično utječu na ljudsko zdravlje;
- (c) poslovima koji uključuju štetno izlaganje radijaciji;
- (d) poslovima koji uključuje rizike od nesreća za koje se može pretpostaviti da ih mlada osoba ne može prepoznati ili izbjeći zbog svoje nedovoljne pažnje s obzirom na sigurnost ili nedostatka iskustva ili izobrazbe; ili
- (e) poslovima u kojima postoji rizik za zdravlje zbog ekstremne hladnoće ili vrućine, ili zbog buke ili vibracije.

Rad koji bi mogao predstavljati specifične rizike za mlade ljude u smislu stavka 1. uključuje:

- rad koji uključuje štetno izlaganje fizičkim, biološkim i kemijskim agensima iz točke I Priloga, i
- postupke i rad iz točke II Priloga.

3. Države članice mogu, zakonskom ili regulatornom odredbom, odobriti odstupanja od stavka 2. u slučaju mladeži, kad su takva odstupanja nužna za njihovu strukovnu izobrazbu, pod uvjetom da se zaštita njihove sigurnosti i zdravlja osigura tako da se rad obavlja pod nadzorom ovlaštene osobe u smislu članka 7. Direktive 89/391/EEZ i pod uvjetom da se zajamči zaštita koju pruža ta Direktiva.

DIO III

Članak 8.

Radno vrijeme

1. Države članice koje koriste mogućnost iz članka 4., stavka 2., točaka (b) i (c) donose potrebne mjere kojima ograničavaju radno vrijeme djece na:

- (a) osam sati dnevno i 40 sati tjedno za rad koji se obavlja u okviru kombiniranog programa rada i izobrazbe ili u okviru programa radne prakse u poduzeću;
- (b) dva sata dnevno na školski dan i 12 sati tjedno za rad koji se obavlja za vrijeme polugodišta izvan vremena određenog za pohađanje škole, pod uvjetom da to ne zabranjuje nacionalno zakonodavstvo i/ili praksa;

dnevno radno vrijeme nipošto ne smije prelaziti sedam sati; ova granica može se povisiti na osam sati u slučaju djece koja su navršila 15 godina;

(c) sedam sati dnevno i 35 sati tjedno za rad koji se obavlja za vrijeme razdoblja od najmanje tjedan dana kad nema nastave; ove granice mogu se povisiti na osam sati dnevno i 40 sati tjedno u slučaju djece koja su navršila 15 godina;

(d) sedam sati dnevno i 35 sati tjedno za lakše poslove koje obavljaju djeca koja više nisu uključena u obvezno redovito školovanje u skladu s nacionalnim pravom.

2. Države članice donose potrebne mjere kojima ograničavaju radno vrijeme mladeži na osam sati dnevno i 40 sati tjedno.

3. Vrijeme koje se koristi za izobrazbu mlade osobe koja radi u okviru kombiniranog programa rada i izobrazbe i/ili u okviru programa radne prakse u poduzeću računa se kao radno vrijeme.

4. Ako je mlada osoba zaposlena kod više od jednog poslodavca, radni dani i radno vrijeme se zbrajaju.

5. Države članice mogu, zakonskom ili regulatornom odredbom, odobriti odstupanja od stavka 1. točke (a) i stavka 2. ili izuzećem ili kad postoje objektivni razlozi za to.

Države članice mogu, zakonskom ili regulatornom odredbom, odrediti uvjete, ograničenja i postupke za provedbu takvih odstupanja.

Članak 9.

Noćni rad

1. (a) Države članice koje koriste mogućnost iz članka 4., stavka 2., točaka (b) ili (c) donose potrebne mjere kojima zabranjuju dječji rad između 20 sati uvečer i 6 sati ujutro.

(b) Države članice donose mjere potrebne da se zabrani rad mladeži ili između 22 sata uvečer i 6 sati ujutro ili između 23 sata uvečer i 7 sati ujutro.

2. (a) Države članice mogu, zakonskom ili regulatornom odredbom, odobriti rad mladeži u posebnim područjima aktivnosti tijekom razdoblja u kojem je noćni rad zabranjen kako je navedeno u stavku 1., točki (b).

U tom slučaju, države članice donose potrebne mjere kojima osiguravaju da mladež nadzire odrasla osoba kad je takav nadzor potreban za zaštitu mladeži.

(b) Ako se primjenjuje točka (a), rad se i dalje zabranjuje između ponoći i 4 sata ujutro.

Međutim, države članice mogu, zakonskom ili regulatornom odredbom, odobriti rad mladeži tijekom razdoblja u kojem je noćni rad zabranjen u sljedećim slučajevima, kad postoje objektivni razlozi za to i pod uvjetom da je mladeži dozvoljeno vrijeme odmora i da ciljevi iz članka 1. nisu dovedeni u pitanje:

- rad koji se obavlja u brodarstvu ili ribarstvu;
- rad koji se obavlja u okviru oružanih snaga ili policije;
- rad koji se obavlja u bolnicama ili sličnim ustanovama;

- kulturne, umjetničke, sportske ili oglašivačke aktivnosti.

3. Prije svakog dodjeljivanja noćnog rada i u redovitim razmacima nakon toga, mladež ima pravo na besplatnu procjenu njihovog zdravlja i sposobnosti, osim ako je rad koji obavljaju tijekom razdoblja za vrijeme kojeg je zabranjen rad, posebne prirode.

Članak 10.

Odmor

1. (a) Države članice koje koriste mogućnost iz članka 4., stavka 2., točaka (b) ili (c) donose potrebne mjere kojima osiguravaju da za svako razdoblje od 24 sata, djeca imaju pravo na odmor od najmanje 14 uzastopnih sati.

(b) Države članice donose potrebne mjere kojima osiguravaju da za svako razdoblje od 24 sata, mladež ima pravo na odmor od najmanje 12 uzastopnih sati.

2. Države članice donose potrebne mjere kojima osiguravaju da za svako razdoblje od sedam dana:

- djeca, za koju su koristili mogućnost iz članka 4., stavka 2., točaka (b) ili (c), i

- mladež

imaju pravo na odmor od najmanje dva dana, koji će po mogućnosti biti uzastopni.

Ako je opravdano iz tehničkih ili organizacijskih razloga, najkraći odmor može se skratiti, ali nipošto ne smije biti kraći od 36 uzastopnih sati.

Najkraći odmor iz prvog i drugog podstavka u načelu uključuje nedjelju.

3. Države članice mogu, zakonodavnom ili regulatornom odredbom, osigurati da se najkraći odmor iz stavaka 1. i 2. prekine u slučaju aktivnosti koje uključuju razdoblja rada koja su raspodijeljena tijekom dana ili su kratkotrajna.

4. Države članice mogu donijeti zakonodavnu ili regulatornu odredbu za odstupanja od stavka 1. točke (b) i stavka 2. za mladež u sljedećim slučajevima, kad postoje objektivni razlozi za to i pod uvjetom da im se omogući odgovarajući odmor i da se ciljevi iz članka 1. ne dovedu u pitanje:

(a) rad koji se obavlja u brodarstvu ili ribarstvu;

(b) rad koji se obavlja u okviru oružanih snaga ili policije;

(c) rad koji se obavlja u bolnicama ili sličnim ustanovama;

(d) rad koji se obavlja u poljoprivredi;

(e) rad koji se obavlja u industriji turizma ili u hotelima, restoranima ili kavanama;

(f) aktivnosti koje uključuju razdoblja rada raspodijeljena tijekom dana.

Članak 11.

Godišnji odmor

Države članice koje koriste mogućnost iz članka 4., stavka 2., točaka (b) ili (c) uređuju, da je u školske praznike djece koja su na obveznom redovitom školovanju u skladu s nacionalnim pravom, koliko god je moguće uključeno razdoblje u kojem se ne obavlja nikakav rad.

Članak 12.

Stanke

Države članice donose potrebne mjere kojima osiguravaju da, ako je dnevno radno vrijeme dulje od četiri i pol sata, mladi ljudi imaju pravo na stanku od najmanje 30 minuta, po mogućnosti uzastopnih.

Članak 13.

Rad mladeži u slučaju više sile

Države članice mogu, zakonodavnom ili regulatornom odredbom, odobriti odstupanja od članka 8. stavka 2., članka 9. stavka 1. točke (b), članka 10. stavka 1. točke (b) i, u slučaju mladeži, članka 12. za rad pod okolnostima iz članka 5., stavka 4., Direktive 89/391/EEZ, pod uvjetom da je takav rad privremene naravi i da se mora obaviti odmah, da odrasli radnici nisu dostupni i da se mladeži dozvoli jednakovrijedna nadoknada odmora unutar naredna tri tjedna.

DIO IV

Članak 14.

Mjere

Svaka država članica utvrđuje sve potrebne mjere koje primjenjuje u slučaju nepoštivanja odredbi koje su donesene kako bi se primijenila ova direktiva; takve mjere moraju biti učinkovite i razmjerne.

Članak 15.

Prilagodba Priloga

Prilagodbe Priloga koje su strogo tehničke prirode s obzirom na tehnički napredak, izmjene u međunarodnim propisima ili specifikacijama i napretku u znanju na području koje obuhvaća ova Direktiva, donose se u skladu s postupkom koji predviđa članak 17. Direktive 89/391/EEZ.

Članak 16.

Klauzula o nesmanjivanju

Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da u svijetlu promjenjivih okolnosti razviju različite odredbe o zaštiti mladih ljudi, dok god se poštuju minimalni zahtjevi iz ove Direktive, provedba ove Direktive ne predstavlja valjane temelje za smanjivanje opće razine zaštite koju dobivaju mladi ljudi.

Članak 17.

Završne odredbe

1. (a) Države članice će donijeti potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladili s odredbama ove Direktive najkasnije do 22. lipnja 1996. ili osigurati, najkasnije do tog datuma, da socijalni partneri uvedu zahtijevane odredbe u kolektivne ugovore, pri čemu se od država članica zahtijeva da donesu sve potrebne odredbe kako bi osigurali da u svakom trenutku jamče rezultate koje predviđa ova Direktiva.

(b) Ujedinjeno Kraljevstvo se može suzdržati od provođenja prvog podstavka članka 8., stavka 1., točke (b), s obzirom na odredbe u vezi s najduljim tjednim radnim vremenom, i također članka 8. stavka 2. i članka 9. stavka 1. točke (b) i stavka 2. na razdoblje od četiri godine od datuma navedenog u podstavku (a).

Komisija će podnijeti izvješće o učincima ove odredbe.

Vijeće će, postupajući u skladu s uvjetima predviđenim u Ugovoru, odlučiti treba li to razdoblje produljiti.

(c) Države članice će o tome odmah obavijestiti Komisiju.

2. Kad države članice budu donosile mjere iz stavka 1., te će mjere prilikom njihove službene objave sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. Načine toga upućivanja predvidjet će države članice.

3. Države članice će Komisiji dostaviti tekstove glavnih odredaba nacionalnoga prava koje su već donijele ili će donijeti u području koje uređuje ova Direktiva.

4. Države članice će svakih pet godina izvijestiti Komisiju o provedbi odredaba ove Direktive u praksi, navodeći stajališta socijalnih partnera.

Komisija će o tome obavijestiti Europski parlament, Vijeće i Gospodarski i socijalni odbor.

5. Komisija će periodično podnijeti izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Gospodarskom i socijalnom odboru o primjeni ove Direktive, uzimajući u obzir stavke 1., 2., 3. i 4.

Članak 18.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luksemburgu, 22. lipnja 1994.

Za Vijeće

Predsjednik

E. YIANNOPOULOS

RADNA VERZIJA

PRILOG

Nepotpuna lista agensa, postupaka i rada

(Članak 7., stavak 2., drugi podstavak)

I. Agensi

1. Fizikalni agensi

- (a) Ionizirajuće zračenje;
- (b) Poslovi u povišenom atmosferskom tlaku, npr. u kontejnerima pod pritiskom, ronjenje.

2. Biološki agensi

- (a) Biološki agensi koji spadaju u skupine 3. i 4. u smislu članka 2. točke (d) Direktive Vijeća 90/679/EEZ od 26. studenog 1990. o zaštiti radnika od rizika povezanih s izlaganjem biološkim agensima na radu (Sedma pojedinačna direktiva u smislu članka 16., stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)¹.

3. Kemijski agensi

- (a) Tvari i pripravci klasificirani prema Direktivi Vijeća 67/548/EEZ od 27. lipnja 1967. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na klasifikaciju, pakiranje i označavanje opasnih tvari² s dopunama i izmjenama i Direktivom Vijeća 88/379/EEZ od 7. lipnja 1988. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s klasifikacijom, pakiranjem i označavanjem opasnih pripravaka³ kao otrovnih (T) vrlo otrovnih (Tx), korozivnih (C) ili eksplozivnih (E);

- (b) Tvari i pripravci klasificirani prema Direktivama 67/548/EEZ i 88/379/EEZ kao štetni (Xn) i s jednom ili više sljedećih izraza upozorenja:

- opasnost od vrlo teških trajnih oštećenja (R39),
- moguća opasnost od trajnih oštećenja (R40),
- udisanje može izazvati preosjetljivost (R42),
- u dodiru s kožom može izazvati preosjetljivost (R43),
- može izazvati rak (R45),
- može izazvati nasljedna genetska oštećenja (R46),
- opasnost od teških oštećenja zdravlja pri duljem izlaganju (R48),
- može smanjiti plodnost (R60),
- može štetno djelovati na plod (R61);

- (c) Tvari i pripravci klasificirani prema Direktivi 67/548/EEZ i 88/379/EEZ kao iritansi (Xi) i s jednom ili više sljedećih izraza upozorenja:

- vrlo lako zapaljivo (R12);
- udisanje može izazvati preosjetljivost (R42),
- u dodiru s kožom može izazvati preosjetljivost (R43),

¹ SL br. L 374, 31. prosinca 1990., str. 1.

² SL br. 196, 16. kolovoza 1967., str. 1. Direktiva posljednji puta izmijenjena Direktivom 93/679/EEZ (SL br. L 268, 29. listopada 1993., str. 71.).

³ SL br. L 187, 16. srpnja 1988., str. 14. Direktiva posljednji puta izmijenjena Direktivom 93/18/EEZ (SL br. L 104, 29. travnja 1993., str. 46.).

- (d) Tvari i pripravci iz članka 2., točke (c), Direktive Vijeća 90/394/EEZ od 28. lipnja 1990. o zaštiti radnika od rizika povezanih s izlaganjem kancerogenim tvarima na radu (Šesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16., stavka 1., Direktive 89/391/EEZ;¹
- (e) Olovo i njegovi spojevi, ukoliko agense u pitanju lako upija ljudski organizam;
- (f) Azbest.

II. Postupci i rad

1. Postupci na radu iz Priloga I Direktive 90/394/EEZ.
2. Proizvodnja i rukovanje napravama, pirotehničkim sredstvima ili drugim predmetima koji sadrže eksplozive.
3. Rad s divljim ili otrovnim životinjama.
4. Klanje životinja na industrijskoj razini.
5. Rad, koji uključuju rukovanje opremom za proizvodnju, pohranu ili uporabu stlačenih, tekućih ili rastopljenih plinova.
6. Rad s bačvama, cisternama, rezervoarima ili pletenkama, koje sadrže kemijske agense iz točke 1.3.
7. Rad koji uključuje opasnost urušenja zgrade.
8. Rad koji uključuje opasnosti od visokog električnog napona.
9. Rad čiji tempo određuju strojevi i koji uključuje plaćanje po učinku.

¹ SL br. L 196, 26. srpnja 1990., str. 1.